

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 05.10.2016, sp. zn. 13 To 352/2016, ECLI:CZ:KSHK:2016:13.TO.352.2016.1

Číslo: 34/2018

Právní věta:

Trestní stíhání, které skončilo v přípravném řízení pravomocným usnesením státního zástupce o jeho zastavení pro nepřičetnost obviněného podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř., a následné soudní řízení o návrhu státního zástupce na uložení ochranného léčení jsou dvě samostatná řízení.

Byl-li obviněnému pro obě tato řízení ustanoven stejný obhájce, je třeba o určení výše jeho odměny a náhrady hotových výdajů rozhodovat samostatně ve vztahu ke každému z těchto řízení.

Právní mocí usnesení státního zástupce o zastavení trestního stíhání totiž skončila obhájci povinnost obviněného obhajovat a o výši jeho odměny a náhrady hotových výdajů v přípravném řízení je podle § 151 odst. 3 tr. ř. příslušný rozhodnout státní zástupce, a nikoliv soud. Předseda senátu je oprávněn rozhodnout pouze o výši odměny a náhrady hotových výdajů tohoto obhájce v řízení před soudem konaném o návrhu státního zástupce na uložení ochranného léčení.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích

Datum rozhodnutí: 05.10.2016

Spisová značka: 13 To 352/2016

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady obhajoby, Odměna ustanoveného obhájce

Předpisy: § 151 odst. 3 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ke stížnosti obhájce zrušil usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 11. 8. 2016, sp. zn. 3 Nt 1171/2016, a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Napadeným usnesením okresní soud podle § 151 odst. 2, odst. 3 tr. ř. stanovil obhájci JUDr. A. P. odměnu ve výši 1 200 Kč, náhradu za ztrátu času 600 Kč, náhradu hotových výdajů ve výši 1 919,42 Kč, spolu s 21% DPH, tedy celkovou částku 4 500,49 Kč. Naopak obhájci nepřiznal zbývající požadovanou částku.

2. Okresní soud jmenovitě obhájci přiznal odměnu za tři úkony právní služby, totiž za převzetí a přípravu obhajoby včetně první porady s obviněným v Psychiatrické nemocnici H. B. dne 6. 1. 2016, účast u výslechu obviněného na stejném místě dne 6. 1. 2016 a účast u veřejného zasedání před okresním soudem dne 12. 4. 2016.

II. Stížnost

3. Proti tomuto usnesení podal obhájce v zákonné lhůtě stížnost. Odmítl názor, že by za každý z úkonů právní služby náležela odměna jen ve výši jedné poloviny. Nesouhlasí s tím, že by předmětem řízení bylo pouze rozhodování o uložení ochranného léčení, neboť původně byl pod sp. zn. 22 Nt 4241/2015 ustanoven obhájcem obviněnému v rámci trestního stíhání, a teprve následně byly další úkony prováděny v následujícím řízení pod sp. zn. 3 Nt 1171/2016, kde byl rovněž ustanoven obhájcem. Navrhl proto, aby krajský soud napadené usnesení zrušil, a buď věc vrátil okresnímu soudu k novému rozhodnutí, nebo sám obhájci přiznal celkovou částku 5 468,49 Kč.

III. Důvodnost stížnosti

4. Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům:

5. Okresní soud především při rozhodování ve věci pochybil, pokud opomněl skutečnost, že obhájce téhož obviněného zastupoval ve dvou zcela samostatných trestních řízeních. Už z podaného návrhu na přiznání odměny přitom bylo patrné, že zmíněný advokát byl obhájcem ustanoven dvakrát, nejprve opatřením pod sp. zn. 22 Nt 4241/2015 v souvislosti s trestním stíháním obviněného pro přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 2 tr. zákoníku, které skončilo rozhodnutím státního zástupce o zastavení trestního stíhání pro nepřičetnost obviněného, a později pod sp. zn. 3 Nt 1171/2016 v řízení o návrhu státního zástupce na uložení ochranného léčení. Obhájce tedy obviněného zastupoval ve dvou samostatných řízeních. První z nich spočívalo v trestním stíhání obviněného a za úkony právní služby by obhájci skutečně náležela odměna v plné výši. Z ustanovení § 151 odst. 3 tr. ř. však vyplývá, že o výši odměny a náhrady hotových výdajů rozhodne na návrh obhájce orgán činný v trestním řízení, který vedl řízení v době, kdy obhájci povinnost obhajovat skončila. Jestliže trestní stíhání skončilo usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích ze dne 12. 1. 2016, sp. zn. 1 ZT 608/2015, kterým bylo trestní stíhání obviněného zastaveno podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř., pak měl být obhájce upozorněn, že ve smyslu § 151 odst. 3 tr. ř. je příslušný rozhodnout o výši odměny a náhrady hotových výdajů za obhajobu vykonanou v tomto řízení nikoliv soud, ale státní zástupce. Povinnost obhájce zastupovat obviněného v uvedeném trestním řízení přitom skončila právní mocí usnesení, jímž státní zástupce zastavil trestní stíhání obviněného.

6. Samostatně pak měl okresní soud rozhodovat o výši odměny a náhrady hotových výdajů za obhajobu vykonanou obhájcem v řízení o uložení ochranného léčení. V této části by bylo možné souhlasit s argumentací okresního soudu, že za úkony právní služby vykonané v tomto řízení náleží obhájci odměna ve výši jedné poloviny.

7. Protože však v posuzované věci okresní soud nepatřičně rozhodl o vyúčtování odměny obhájce ze

dvou samostatně vedených řízení, ačkoliv pro rozhodnutí v prvním řízení byl příslušný rozhodnout ve smyslu § 151 odst. 3 tr. ř. státní zástupce, musel krajský soud napadené usnesení zrušit a poté věc vrátil okresnímu soudu s pokynem, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Obhájce by měl být vyzván, aby samostatně vyúčtoval úkony provedené v jednotlivých řízeních, a poté bude nutné rozhodovat samostatně o výši odměny a náhradě hotových výdajů v každém ze dvou řízení odděleně.